

OPINIONS

Nº 147 - any 2022

Temps de Nadal... temps per a recordar

Som en temps de Nadal, una època que ens predisposa a recordar, potser amb nostàlgia, el que va quedant enrere.

Estones en què hem lluitat, amb sacrifici, per assolir o mantenir el nivell de vida que ens havíem proposat o, per a ser millors com a persones. Altres, en les que hem gaudit de la companya de familiars i gent a les quals hem apreciat, ens hem avingut i amb qui hem passat estones d'alegria, d'entreteniment i d'esbarjo.

Ben segur també recordarem moments de neguit o benestar que ens han proporcionat el desig, l'amor i el sexe, i, malgrat que, a vegades, han estat una font de sofriment, han tingut un paper molt important en el nostre camí. Som humans i, com a tals, necessitem estimar i sentir-nos estimats i desitjats.

Més sovint del que haguéssim volgut, també hi ha hagut ocasions en què hem plorat davant injustícies, i incomprendions. Però, malgrat l'aflicció que ens ha produït aquest comportament, hem tirat endavant amb algunes estones de defalliment, però que, amb tenacitat i valentia, hem anat superant.

Recordar emocions, bones i dolentes, serveix per a condimentar la insípida de la vida i com a pont per passar des de l'ahir i, l'abans-d'ahir, fins al moment present, sense caure pel barranc que produeix el desencís.

Com n'és de bonic tirar endavant amb tot el viscut i après i, alhora, mantenir viva l'esperança i alguna il·lusió per assolir.

Particularitzant

Sempre he estat una romàntica i continuo sent-ho, per això, quan s'acosten aquestes festes sorgeixen en mi sentiments nostàlgics i alhora contradictoris.

Per una banda, moments que omplen el meu esperit de joia en veure llums i guarniments de carrers i places, el so de les nades que s'escolten en passar per davant de botigues i magatzems, invitant a comprar algun regal personal o per algú benvolgut, i, per altra, la tristesa per l'absència de persones estimades en dies de tantes tradicions.

Una d'elles, és anar a "missa de gall" ben mudats.

No tinc present que hi hagi cap poble on se celebri a les dotze de la nit, però sí, en horaris adients perquè ningú deixi d'assistir-hi.

A Boldú, poble de la comarca d'Urgell amb una població de dos-cents habitants, se celebra a la parròquia del poble, el dia 25 a la una del migdia.

És una missa en què a cada assistent se l'obsequia en entrar, amb una espelma de color vermell, encesa, com les que es fan servir per pregar a Déu, a la Verge en qualsevol de les seves advocacions o en algun sant, per demanar un favor, o per donar gràcies si s'ha rebut.

L'església tota de pedra, és fosca, no massa gran, i només rep llum mitjançant dos vitralls. Arribat el moment d'anar a adorar al Nen Jesús, es tanquen totes les llums elèctriques i, amb les espelmes enceses, es canta "Santa Nit". És un moment molt emotiu en el qual les rancúnies, les enveges, les gelosies i els problemes que, per desgràcia no en falten i ens afligeixen, queden soterrats i substituïts per una gran plenitud interior.

Durant la vida hi ha petits moments emotius que ens donen serenor, i que, encara que siguin petits, no hauríem de deixar passar de llarg, no sigui que, posteriorment, ens causi penediment no haver estat alerta per gaudir-los.

També és tradició el dia de Nadal, un bon àpat amb escudella i carn d'olla, un pollastre rostit i farcit amb prunes, panses i orellons, i, per postres, una macedònia per a refrescar. Els clàssics torrons acompanyats d'un cafè o una infusió i, un xarrup o dos, d'algun licor "per a fer pair", tot petant la xerrada o fent una petita becaïna.

També és tradició nostra "fer cagar el tió" tot cantant la cançó adient per al moment i amb uns bons cops de garrot, perquè ens "deixi" algun regal.

Tant si se segueix la tradició com no, el més important és la reunió familiar amb comentaris, que no decauen fins el moment del comiat, tot desitjant una nova trobada.

No deixem de pensar en un moment o altre, els afortunats que som en poder celebrar aquest Nadal amb les nostres tradicions. Per desgràcia hi haurà molta gent que no tindrà nin un mos, per portar a la boca, ni la il·lusió d'un regal.

La meva felicitació

Abans de finalitzar aquestes Opinions vull desitjar-vos a tots els que em seguïu, que amb salut, passeu bé aquestes festes, i que, durant el 2023, quedi soterrat tot el que és causant de les vostres frustracions.

Desitjo també que s'acompleixin els vostres somnis per desbaratats que semblin. Ells ajuden a omplir moltes estones de soledat i desencís.

Encara que sigui virtual, m'acomio amb una abraçada ben forta per a cada un de vosaltres.

BONES I ENTRANYABLES FESTES.

Maria Mercè Usón